

Domstolsprotokoll 1649-1679
där namnet Näcksta förekommer

Ting 17 maj 1649

Källa: Jämtlands domsagas häradsrätts arkiv, vol. A I:3, fol. 108 – 111, ÖLA.
Laghrättesmän; Pehr Olufsson i Näckstadh, Oluff Pehrson i Näckstadh,

12. Oluff Pehrsson i Näckstadh lät opbiuda ett tunland jordh ibidem belägen, 3 gången, begärer och proff.

Ting 22 juni 1650

Källa: Jämtlands domsagas häradsrätts arkiv, vol. A I:3, fol. 137v – 139, ÖLA.
Laghrättesmän; Pehr Olufsson i Näckstadh, Oluff Pehrson i Näckstadh,

[vol. A I:3, fol.138v]

2. Halfwar Pehrson j Kockstadh fordrar Oluffson [bör vara Oluff] Pehrson i Näckstadh i rätta, kärandes effter en broderpart \som är 5-part 1 tundlandh/ i Näckstad, som Halwars styffader hafwer bortsåldt för 30 r.d:r be:te tundsädh. Nu qwiällier styffsonen sin faders jorde kiöp, medh modrans ja och samtyckio. Hafwer opburit halfwa penningar och de andre resterande penningar till kyndersmässo \skall lefwereras/. Stältes under rättens betä[n]kiande. R. Oluff Pehrson och styfsonen Halfwar förlicktes tillijka medh sin styffader Erickson Pehr der om detta för berörde kiöp. Blefwo medh handbandh inför rätten förente att be:te kiöp må stå och blifwa som giordt är. Begärte opskoff till nästa tingh. Remitterat.

Ting 27 maj 1651

Källa: Jämtlands domsagas häradsrätts arkiv, vol. A I:3, fol. 183r – 184r, ÖLA..

Laghrättesmän; Pehr Olufsson i Näckstadh, Oluff Pehrson i Näckstadh,

1. Hoffz män, Fäste män, Salums, Skiede, Näckstadh saakfälles till 3 marker att de ransaka måtte hwilken bygd eller obygd hafwer, den brotzhige straffas.

3. Fendricken m. Anders Harde[r] fordrar Pehr Oluffsson fullmächtig i Näckstadh, Oluff Pehrson ibidem [i rätta] \på/ deras medhlagares [wägnar] som brukar Salums ägorne under sine gårdar, hurules de medh rätta äre tillkomne, effter som Salums lägden är chrone införd i jordboken, och fendricken brukar chrone parten i Salum. Framladhe Harder kongens breff i Danmarck \daterat Helsingborgh 1582/, af des inneholdh att fougden Hans Påfwelson hafwer bydt Bye gården uthi Saloms lägden, att Salom skall wara lijka j wärdhe till uthsädhe. Altså emädan den ringa rätten kenner sig oförmögen ogilla \något

thera/ både huarken konghe brefwet eller domen, och ingen håller sigh syntes willia gifua uthan til högre rett protestera, bestä[m]des at dhe efter sin begäran thet sökia måtte, men för änn domhafuanderne thet understodhe til at wåga, tilbödhe \the/ sigh \til/ itt wänligit contract och enighet, huilket och inför retten skedde i så måtto at dhe sielfua ogill gjorde sin dom, och gilladhe konge brefwet som Harder hadhe. [fol.184r]

Dher emot framladhe Pehr \Oluffson/ i Nächstadh ett wählbeseglat pergementz breff och lagmansdom daterat 1450 att halfwe Salombs långde tijder under Pehr Oluffson och hans medhlagare som dedh inneholder och uthwijser. Efftersom doom och kuungebreff der å gifwen. Domen lyder att Pehr Oluffson och hans medlagare på halfwe Salom och kunnebreffwet att Salom skall wara lijka räknat emot Bye, 7 t:hr och Salomslägden sås 2 t:hr, kunde den ringa rätten icke annat fälla, ty doom och konunne breff der å gifwin. Då begärde weder parterne sökia höge öfwerheten, ty wij kunde konunge breff och laghfängin dom eij ogilla. Inför rätten hwar andra expenser och skadhan stå, begärte Harder dee som saken tappar. På samma dagh wordo de förente medh segel och contract \underskreffuit/ dess innehåldh att fendricken behåller lägden uthan något widlyfftigt exspens.

[Ovanstående § 3 har följande lydelse i den reviderade domboken (Svea hovrätt, Advokatfiskalens arkiv, Gävleborgs län) E XI e:3134, fol. 623v:]

[2] Fendricken Ander Harder fordrar Pehr Oluffson j Nächstadh och Oluff Pehrsson ibidem i rätta, fullmächtig på sine medlagares wägna, och tillsporde dem igenom hwadh rätt de tillkompna äre, bruka hwar sitt stycke angh uthj Salums lägde under sine gårdar, som dock chrone är, och i jordhboken införd. Säge sigh hafwa en lagmansdom daterat 1450, hwar med de hafwe sigh hållit, hwilken och oplästes. Der emot framladhe fendricken Harder Konungens bref aff Danmarck, daterat Helssingborgh 1582. Dess innehåldh, att fougden Hans Påfwelsson under de danske, hade bytt medh Kongen sitt odel Salumslägden, uthj Bye gården, som på den tijdh war chrono räknat uthsåde 7 t:r och sådan lätt införa Salumslägden igen för chrono, angifwit bäggie gårdernar wara lijka till uthsädhe, och nu kan icke mehra såås på Sa Salumslägden än 2 t:r.

Efftersom fendricken är donerat Salumslägden aff höge öfwerheeten, will han sökia cronones gagn och bästa, hwarest de 5 t:rs uthsädhe liggia, anten i be:te lägde, hwar dee der icke finnes, må fougden hafwe orät angifwit bythe. War och dom i saaken begärandes, anten kongebreffwet eller dommen skulle gillas. Altså emädan den ringa rätten känner sigh oförmögen ogilla något theraf och ingen heller sigh syntes willia gifwa, uthan till högre rätten att protestera. I medler tijdh ingingo the ett wänligit contract och enigheet, som deth bookstafwen innehåller och förmåler, någre aff ägesmännen det giort hafwer.

Ting 6 juni 1653

Källa: Jämtlands domsagas häradsrätts arkiv, vol. A I:3, fol. 265r – 267r, ÖLA.

Laghrättesmän; Oluff Pehrson i Näckstadh,

13. Lähnsmanz wäl:tt Jon Jonsson fullmäctighgiordh aff her Jöns i Bergh, kärandes till Oluff Oluffson Kopparslagare effter ett paar förgylte kraga näbbor som her Jöns swärfader, her Hans i R[a]ffwen månde honom uthj \siste/ feigden till förwaringh i Rödöhn lefwererat. Tå swaradhe Oluff medh en sin inlagu, sigh hafwa tagit be:te näbbar och dem skulle förwara, men emädan han på sochnes gagn och bästa förordnat war reesa in till Rödhön der general Flemmingen och öfwerstar lågo i quarteer, hafwer en swänsk corporal lydt på deres taal, och det kundgiordt \sådan/ sin cerchiant, hafwer han \honom/ ifrån sigh tagit en pungh der uthi lågh en rijckzdaler och näbbarne såsom och hans kljffslider, det han och straxt oppenbarat hafwer, när han kom hemm alt detta wara tillgångit, hwilket Erich Oluffsson i Giäle wittnadhe, och nu räcker Jon Jonsson på her Jöns wägna rätt [fol.267r] förlijka som han skulle hafwa dem bordtdölt be:te näbbar. Den andre Oluff swär och säger att de tillijka medh hwadh mehra han i byxsäcken hadhe bleff aff fienden sigh ifrån tagin. Oluff framträdde med sine währningzmänn sig sielff siette, der ifrån befrija hwilka får och præsentera sigh. Oluff Pehrsson i Näckstadh, Lars Oluffsson i Grönwijken, Erich Oluffsson i Giäle, Jon Larsson i Sande, Anders Erichsson i Korgiärdh. Men her Jöns fullmäctigh slår sigh ifrån, och skiuter till her Jöns om han eden aff dem äskar. Remitterat till Bergh och her Jöns står honom sielff till rätta. Her Jöns äskar edhen, att Oluff skall sigh sielff siette befrija ifrån det han honom påwijter å nästa laga tingh.

Ting 22 december 1653

Källa: Jämtlands domsagas häradsrätts arkiv, vol. A I:3, fol. 289r, ÖLA.

Laghrättesmän; Oluff Pehrson i Näckstadh,

1. Oluff Pedhersson i Nechstadh för suarslösa emot Jöran i Hoff om wijtesmål ahnrörande[?] kyrckiotijonden. Saakfelt effter dedh 33 cap. aff Tingmåla balken till 3 marker till treschiffes.

2. Fendricken Anderss Harder opbiudher förste gången Oer Nielssons gårdh i Näckstadh.

Ting 22 juni 1654

Källa: Jämtlands domsagas häradsrätts arkiv, vol. A I:4, fol. 10v, ÖLA.

2. Efferskr:e hafua medh treesko förhullit sine uthlagor för 1653 till denne tiden, altså blefue dee huardera saakfälltte 3 marker effter dedh 33 cap. aff Tingmåla balken. Oluff Hägg i Nächsta 3 marker Mårtten i Hara, för tuenne gårdar 6 marker för tingz stämbna 3 marker 12 marker till treeskift.

Ting 18 juni 1656

Källa: Jämtlands domsagas häradsrätts arkiv, vol. A I:4, fol. 74r – 76v, ÖLA.

7. Bewilliat för 1/2 r.d:r uthi kronetull uthgöra. Malin Jonsdotter inhyses hos Pehr Larsson i Nächstadh, huustöös 1 år

8. Oluff Oluffsson Kopparslagare \opbiuder/ Siul Oluffsons hemman i Kienåker och Siulzgårdh i Nächstadh, 1 gången, hwilka han i pant hafwer för 140 r.d:r och 2 års uthlagor.

Ting 7 februari 1659

Källa: Jämtlands domsagas häradsrätts arkiv, vol. A I:4, fol. 128r – 130v, ÖLA.

7. Swän Pehrsson i Lundh kärke till Pehr Larsson j Nächstadh att han hafwer legdt hans son Jon Pehrsson förledit år och stadt honom 3 r.d:r i löhn. Uthi nästflutin währ år han af sin fadher igen tagin och till soldat inskrefwin. Der med år Swän dränglöö blefwin. Ährendet stältes under rättns betänkiande. I medler tijdh slätt[?] Swän medh några af rothan, som soldaten gick föhre, uthi en rijckzdal:r af hwar man j rothan [fol.129v]

Ting 31 augusti 1660

Källa: Jämtlands domsagas häradsrätts arkiv, vol. A I:4, fol. 183r – 185v, ÖLA.

5. Ahnklagas desse effterskreffne Måns Pehrsson i Fästedh, Jöran Månsson ibidem, Oluff Pehrsson i Nächstadh, Anders Nilsson i Giöle, Anders Erichson i Kålgjöl, Pehr Jonsson i Winälfwen, Jöran Erichsson i Wähle, Jöran Oluffson i Östnohr, Pehr Andersson i Skiede hafwa undanhållit ett quittentz oppå 193 skålpund brödh som landzskrifwaren till sin rächningh hafwa \skulle/ att clarera. Ehuruwäl åthskillige muntel. som skrifftelige förmahningar skiedde \äro/, [fol.185r] att alle quittentzier skole framwijsas och clareras. Emädan detta icke effterkommit är, saakfälles hwarthera för olydno till hwar sine 3 marker. Sum. 27 marker.

8. Samma dagh bewilliadhe tinglaget Oluff Kopparslagare ett bewijss oppå Nächstadh hemmanen. Såsom och Siul Pehrsson i Tundwågen, att de medh underdånigh ödmiuk bön hos höge öffwerheten måtte de uthfallne gårdar i Nächstadh infördt blifwa uhhi ett mantal, och Tundwågen uthi ett mantal. [fol.185v]

Rannsaking 7 mars 1662

Källa: Jämtlands domsagas häradsrätts arkiv, vol. A I:5, fol. 52r – 53r, ÖLA. lagrättesmän Oluf Pedersson i Nächstadh,

Ting 31 augusti 1663

Källa: Jämtlands domsagas häradsrätts arkiv, vol. A I:5, fol. 117r – 125v, ÖLA.

3. Halfwardh Pedherson i Råghstadh beswärade sikh att Måns Pedherson i Nächstadh hafwer tillagt och tillwijdt sig tiufwerij genom döhlzmåhl således som effterföllier, nembl:n att bem:te Halfwar Pedhersson skall hafwa haftt en inqwarerat ryttare a:o 1661 om pingesdaghelgden, Lars Möllnere \be:dh hwilken/ skall hafwa mehrbel:te Måns Pedhersson afhändt och bortstullit två spiller ny hudhar lädher som wore insatte uthi ett pahr smedhieälger, dhem således föregifwer Halfwardh Pedherson hafwa medh ryttaren dhylt och gömdt, och altdere före hafwer berördhe Måns Pedhersson af samma lössa och förslagne hastige thall instijget uthi Halfwardh Pedhersons gårdh, dher tänckt att igenfinna sin bortmiste twenne hudher lädher, och hustru hafwer hussen för honom frijwilleligen opläst men förbe:te Halfwardh war för then tijden intet wedh gårdhen hemmastadher, och effter som han doch lijkwäll hustrun härom hårdeligen hafuer tilltallt och huussen war ransachadt och der tiufnaden intet åtherfunnet, nu will \merbem:te Måns Halfwardh Pedherson/ tillaggia och enständigit påståå att han för:de hudhar af ryttaren köpt och medh honom dyldt hafuer. Dess föruthan beklagas Halfwardh Pedherson och så här iempte af Oluf Jonsson i Wåhle, fullmächtig å Märitt enckias wägnar i Salzahn dhet han skulle hafwa medh en annan ryttare Mattes wedh namn och ryttmästarens wälb:e Georgh Steckelbergz compagnij dhyldt inkiöpt [fol.118v] för en half rijchzdh:r två \barckade/ hudhar ledher sammaledhes af ryttaren Matthes affskuren af ett pahr smedhsbelger i för:de Salhlzån, och dhem undandölt, men ryttaren är lenge sedhan här \från landet/ afreest till Skåhne. Kommer således intet till swahrz, eij heller förmår nu bäggie kiähranderne honom medh skiähl och närwarande wittnen öfwertygha, uthan begiärande dag och dilation till nästkommande laga tingz procedur, hwilcket och där hän remitterdes att lagligen afhielpas der ett äntligit slut och afsicht winna. [fol.119r]

11. Essqvadrons predickanten wäl:de h:r Nils Malmbeckius beswäradhe sig öfwer Halwardh Pedherson i Nägstadh och Hackåås sochn i dhet han af sin granne Siull Olufson ibidem \som honom på sin tienst är tilldelt/, till underpanth hafwer uthi siu årz tijdh ett engie\stycke/ om ett laas eller two höö, uthsatt ifrån hans gårdh för penning:r tolff rijckzd:r medh en richzd:r uthi åhrligit intresse wijssat och dhet nu uthi en longsam tijdh tillbaka häfdat och nyttiat men på en lijten \tijdh/ giordt annat accord, nembl:n att gifwa honom för hwart år till interesse så länge penningarne borta woro ett lass höö. Nu söckier h:r Nills samma liegde under hufwudhgodtzet \at/ revocera. Hafwer för den skuldh lähnmannen Jon Jonsson förbem:te engiestyckie effter mättissmanna ordhom låtit af Halfwardh Pedherson i år allenast på en rätt låta afbergas. Så som nu instundande wintter kan uthmättas, hwar genom kan ehrfaras om panthen medh sitt uthfäste intresse för \de/ penningar han hafwa betallt eller eij.

Ting 10 februari 1664

Källa: Svea hovrätt, Advokatfiskalens arkiv, Gävleb. vol. E XI e:3145, fol. 437r - 438r. RA.

Lagrättesmän Oluf Pedersson i Nächstadh,

Ting 25 oktober 1664

Källa: Jämtlands domsagas häradsrätts arkiv, vol. A I:5, fol. 211v – 214, ÖLA.

4. Afladhe Jon Andersson i Östanå der \sin edh/ at wäl witna, om dhedh slagsmål som Swen Andersson \och/ Bengt Andersson Rytare öfwadhe på Erick Jonsson Belsta när han uthi et bröllopp war uthi Nechsta, och intet ondt af wiste \och beggie ryttare obudne inkommo/ neml. satzat[?] Johan Lof:en bödh b:te Erick Jonsson toback at dricka, hwar til han nekadhe och sadhe sigh eij förmå, dher til Johan \til/sadte honom \äntelig/ giöra, och Erick Jonsson sigh äntå wägradhe och gick så dher medh i andre stugun, dher dhe och effterkomo och begynte at föra slagsmål med b:te Erick Jonsson. Dhet ärendhet blef til andre dagen remiterat, dher dhe då förlickte blefwo. [fol.212v]

2[!] Nähr nu Olof Kopparslagar i förledhen sommar war uthi fiellen och tilsågh om sin boskap hennedhe sigh om enn söndhagh effter gudztiensten at capiten Hardher på Hackås kiörkiewal effterskrefne Bilstabor och Nächstamän tilspordhe om dhe icke och sinadhe wore at kasta och igenstaka, dhet notawerp som ligger öfwerst i åmyndhe, undher be:te Olof Kopparslagares och han[s] grannars grundh. Tå hafwa thee samptyckt och ense blifwit at willia föllia och förderfwa b:te Olofz notawerpt. Såledz nederslogo en hop medh stakar och annat mera som notawerpet förderfwade blefwo, altså capiten Harder, Nils i Bilsta, Hans Hansson ibidem, Olof Mickelson i Bilsta, Olof Heggh i Nächst, Olof Pehrson ibid. Pehr Larson ibidhem, Måns Olofson i Nächst. Hwardhera

sackfelt äree til 40 marker hwardhera – 320 [marker] [Resten av sidan oskriven. fol.214r]

Ting 24 och 25 oktober 1665

Källa: Jämtlands domsagas häradsrätts arkiv, vol. A I:5, fol. 285r – 288, ÖLA. edsworne Olof Pedherson i Nächstadh,

14. Träde för rätten Christien Mårtenson i Sanna och genom en berättningh föregaf hurusåsom Måns Jönsson i Nächstadh med honom halfwe dhelen af sitt hemman häfdat hafwer. Fodhradhe altså, att han halfwa uthlagorne ährläggia skulle, hwilket befans genom ryttarens, Hans Hansonz qwittans (hwilken b:te halfwa uthlagor hafwa bordhe) honom Måns riktigt sine uthlagor in till [16]65 lefwererat hafwa. Och så som han hemmanet för b:e 65 åhr ej brukat hafwer, blef afsagt, att merbe:te Christien, [som] hemmanet sigh till nytto brukadhe å b:te åhr, skulle dhe samma uthgifne uthlagor för halfwe dhelen igien till Måns lefwerera. Anbelangande dhen rågh som \af Cristiern/ fodras \af Måns han på b:te hemman/ uthsåt, fan rätten skiälligt, honom Måns dhen behålla, effter han kiöpebref på Cristierns hemman bekomit hafwer. [fol.287r]

16. Måns Jonsson i Nächstadh upbiudher förste gången halfwe Pedher Olofsonz gårdh i Nächstadh, kiöpt för 48 rikzd:r.

Ting 19 april 1666

Källa: Jämtlands domsagas häradsrätts arkiv, vol. A I:6, fol. 4r – 8r, ÖLA. Lagrättsmän Olof Pehrsson j Nächstad,

2. Måns Olofsson i Nächstadh, een af kyrckiones sexmän, witnade att annandag påska, enär Jöran j Håff under predikan gick medh pungen, kom han till honom i bäncken och bytte een kopparslant. När han då rächte pungen till Pehr Jonsson j Hwijnälfwen, swarade Peder, hwad will tu migh? Anders Michelsson i Billstad betygar och att Peder war druckin och enär han stack penningen i pungen sade han med höga röst, see till, det ähr ingen hächte lyckia. Och af samma såhrl och buller måste capellanen, wällärde h:r Werrner oppehålla medh predikande och förmante allmogen, att dhe skulle hålla stilla emedan Gudz ord predikades. Resol.: Effter bem:te wittnens betygande kunde Pehr j Hwijnälfwen ifrån bötter ej befrijas, uthan effter Kongl. Maij:ttz placat af den 2 octob. 1665, 16:de och 8:de puncten androm till warnagel och räddhoga, saakfällt till böther \till kyrckian och dhe fattige/ – 40 marker, ähr 10 d:r s.m:t. Remitteras till h:r wörd:e probsten. [fol.6r]

3. Månss Olofsson j Månstadh witnade och att förleden Gregorij marcknadz måndagh, då han inbödh sin granne Joen Månsson och Stoor Pehr, Anders och Larss söner j Nächstad på en dryck öhl, som han då j förrådhd hade. Och när

öhlet blef allt, lade han sigh, och imedler tijdhlofwade honom betala medh korn det dhe opdruckit hafwa. Sedan enär han så sigh lagdt hafwer, och Anders Persson war då oppe och tappade een kanna af bermen eller dräggien, som då i tunnan igen war, begynte han skiänckia i een skåhl och dricka sin gamble fader till, som nyss opstånden war, och ibland sitt drickande slaget honom blå, det een tolffman, Olof Persson i Nächstad wtnar. Månss Jonsson j Nächstad klagade och, att samma gång wed detta ruset kom ofwanbem:te Anders Persson heel fuller och skufwade sin hustru och slagit Knutz hustru j Kloksåsen några öhrfijhlar. Såsom ofwanbem:te Anders för samma sitt brott afrymbder ähr, blef rättens här utinnan betänckiande och afsagde sluth, att emedan Anders bortrymmande för sina otijdigheeter, fadren Pehr Larsson j Nächstad eij okunnigt war, skulle han wara förplichtadt sin son Anders till näste laga tingh, at igenförskaffa, och då lagligen ansvara.

7. Pähr Larsson i Nächstad klagade att ryttaren Swen Andersson Twillingh, under wälborne h:r öfwerstens compaignie, hafwer huggit honom medh een knijf, trenne hugg, två uthj axlen, ett mitt genom beenet, fuld såår uthj hanss egen gårdh i Nächstad, dher dhe sammastedes drucko torsdagen för Gregorj marcknad, förmedelst een träta till slagzmåhl ihoop kommo. Bewittnades her brede wid, at Swen hafwer och några andra små såår och blånader slagit bem:te Pehr Larsson, hwilka såår af ländzmannen och andra gode männ då straxt besichtigades, och nu här för rätten sielf framwiste at åskåda, och befanss som wittnen tillförene refererat hafwa. Resolverades altså, att Swen skall effter det 6 cap. Såram. b. med willje L.L. för samma sin brott plichta för ofwanbem:te 3:ne såår á 20 marker, belöper – 60 marker och wårda bem:te såår inom natt och år, effter 16 cap. dicto titulo. Och för den swordom och banskap som då aflopp remitterades till corporalen med hårdt straff at bota och fullföllia, androm sådanom till exempel och warnagel. [fol.7v] Och Pehr Larsson der emot för den swordom och bannskap med flere otijdigheeter som då förehades, saakfålles androm till exempel och warnagel effter Kongl. Maj:ttz uthgångne placat om eeder till två rixd:r at gifwa till kyrckian och dhe fattige.

16. Måns Jönsson opbiuder andra gången halfwa Pehr Olofsons gårdh j Nächstadh.

Extraordinarie ting 8 juni 1666

Källa: Jämtlands domsagas häradsrätts arkiv, vol. A I:6, fol. 14r – 15r, ÖLA.
Lagrättsmän Olof Pehrsson j Nächstad,

Samma dagh angaf ländzman Joen Joensson ett duel och slagzmåhl som föröfwades tijsdagen för pingesdagen emillan Olof Joensson och Torgut

Erichson å den eena sidan, och ryttaren Swen Andersson Twillingh å den andra, som då uthj cronones arrest för någre sine begångne brått satter war, ransakades altderföre, huru tillgångit war, som föllier, nembl:n: Torgut Erichson, Olof Joensson och Erich Olofsson j Sahlom, som hafwa sig ärnadt at begifwa på Kiähln, hwarest dhe under wägen hafwa ingått uthj ryttarens, Swän Twillingz qwarter och stugu j Nächst, uthj Olof Häggz gårdh, hwarest dhe å bordet funno een skåhl öhl, den dhe uthdrucko och begärade [fol.14v] något mehr af \samma/ slagh få kiöpa, det han dhem opläth at dricka. Och såsom h. Kerstin, Olof Häggs hustru, Tvillings wärdinna, siukligh war, och deras buller och taal eij tåhla kunde, wiste hon dhem bort j andre gården straxt brede widh, det ländzman och 2:ne af tolfmännen effter hennes egen bekännelse betyga. Och när dhe något druckne blefwo begärade Torgut att få brottas med Swen Twilling, togh så Swen j armarne och slog honom några gånger på lustigheet till jorden, det Swen omsider förtröt och slogh Torgut till jorden och sadhe, wiste iag om det wore med onda, så kan tu fuller see hwad iag giöra kunne! Det Torgut och Twilling för rätten tillstodo så passerat wara. När ofanbem:te Swen och Torgut sålunda uthj lustigheet bråtades, kommer Olof Joensson i Sahlom och dhem med bråtande förhindra skulle, at afstå med sådant, sägandes, håller upp, hwar med han slogh Swen Twilling wid örat, så att han föll till marcken. Ryttaren Petter Lång som bredewid stodh, sade till honom Olof Joensson, hållt upp, och kom j hogh han ähr iutj cronones arrest, och du måste låta honom blifwa oslagen, whar med Olof Jonson genast slåår till Petter Lång, doch afbaar med armen och slåår honom Lång till jorden, der ofwanpå honom till spått, kastade hatten utj wädret. Och såsom Petter Langh eij honom wille emottaga, togh han Swen Twilling och hade honom utj sitt qwarter hoos Olof Hägg, och enär han kom inn i sin stuga och qwarter och sådant parlemete ihogkom, wille han sådant revansera och fattar så uthj sin bössa, den på wäggen satt, och wille uth till dhem. Men ryttaren Petter Lång sådant hindrade och tog bössan af Swän och satte den på wäggen igen, det ländzman och 2:ne af tolfmännen neml:n Pehr Olofsson j Wij och Israel Olofsson j Wijken, effter h. Brita Olofsdotters ordh, som nu siukligh ähr och Twillings wärdinna, betyga, som detta åskådade. [fol.15r] Förberörde ländzman med tolffmännen än yter ligare förmähla, efter h. Brita Olofsdotters bekännelse, som siuklig ähr, at när hon förnam så illa tillstå, gick hon uth at igenstängia dörren, men såsom Olof Joensson och Torgut af andra gården dher dhe slagitz hafwa så hastigt kommo effter till samma dörr, kunde hon för sin siukligheet skulld dörren eij wäl tillstängia, fruchtandes at dhe dörren opspanna skulle och sigh fahra illa, bidandes dhem så förblifwa uthe och eij ingå, det dhe eij achtade och ingingo uthj Twillings stugu. Enär de inkombne woro, nappade Olof Jonson straxt uthj Swäns bössa af wäggen, ärnandes slå till Swän. Men Pehr Lang och Erich Olofson, som då in samma momento inkom, det hindrade, at Twilling eij fick någon skada, uthan det allenast uthj samma hamblande, när dhe togo af Olof bössan, fick Twilling ett

blodsår j hufwudet af bösselåset, så att håret satt qwar j låset, som ländzman betyger, och effter bösans borttagande hafwa Swen och Olof een stund håårdragitz. Enär h. Kerstin, Twillings wärdinna, sådant buller hörde, stiger hon och går till dörren dher dhe woro inne, bidiandes dhem med sådan tumult hålla oppe och afstå, hwarmed ryttaren Pehr Langh dhem åthskiljde, och honom Swen hade inn j wärdinnans stugu, dher dhe hakan på dörren ladhe. Swen sålunda sägandes, effter iag ej fåår fredh utj min stuga, låter mig denne åthniuta. Straxt effter folgde Olof Joensson och Torgut till dörren som igenstängd war, der de ej insluppo, uthan löppo till een annan dörr och inkommo, slåendes näfwen i bordet och sade, du skullt blifwa wänner medh oss, om icke den och den tager tigh, såsom och med flera andra hedisk ord honom öfwerfölo. Resol. Denne handel togh rätten uthj noga consideration och kunde bem:te Olof Joensson och Torgut Erichson från det 5 cap. Edzöris b. L.L. icke befrija, utan dhem beggie, androm till åthwarningh och exempel oppå höga öfwerheetennes nådige behagh saakfältes tillhopa att böta – 40 marker. Och Erich Olofsson som med dhem utj flock och fahrnöte warit, skall androm till warnagel plichta medh otta dagars fängelse.

Ting 30 oktober 1666

Källa: Jämtlands domsagas häradsrätts arkiv, vol. A I:6, fol. 51v – 53v, ÖLA.
Lagrättsmän Olof Pehrsson j Nächstad,

Blef afsagdt att Per Larsson i Nächstad skall behålla det slottäng som brede wid hanss gård ligger, för den sweda och wärck han för Swen Twilling uthstådt hafwer, och han det inlöst hafwer för 4 r.d:r af Olof Kopparslagares son, och beräknas kan till 4 lass höö om åhret, och dessuthan hafwer det tillförande legat under Per Larssons gårdh.

Ting 12 och 13 oktober 1667

Källa: Jämtlands domsagas häradsrätts arkiv, vol. A I:6, fol. 138v – 143r, ÖLA.

Lagrättsmän Olof Pehrsson j Nächstad,

Oluf Månsson i Fäste, Oluf Pehrsson i Nächstad, tillika medh kyrkiowerden Månss Olufsson Hägg, och Pehr Anderson i Skiedhe skola effter rättens noga öfwerwägande och påläggandhe tillställa corporalen under dragon[erna] Carl Nillsson 4 d:r s.m:t för 1 tunna korn, som uthur kyrkioherbär[g]et uthlefwerert ähr och ingen wist beskiedh hafwa hwilken dhen nutitt, och be:te Carl Nillsson samma tunna tillslagen ähr, på sin löhn sådant utan widhare opskoff, iempte dhen omkostnadh och expenser corporalen dher före sigh påkostadt hafwer, sökiandhes sädhan sin skadha hooss capitein Hardher, som dherför mehre niuthit hafwa öfwer dhen rättigheet, skulle hafwa dhet best dhe kunna och gitta.

A:o 1667 den 28 septemb. då laga tingh höltz medh allmogen af Altssens tinglagh, klagadhe Mathes Larson i Blekåsen dhet han för 3 åhr sådan, nembl. a:o 1664, hafwer bortmist 2 wågor smör som kostar 4 r.d:r liggiandhe i härbärgen i en bällia, hwilken han nu som då gienast tillägger Swen Twillingh och hans brodher Bengt stulit hafwa. Helst emädan han medh andhra godha män hafwa strax om mårgonen mer[ckt] fiätten effter dhem, dher dhe från härberget nedher till siöhn gått hafwa till båthen och grannerligen synths wägen effter dhem, dy dhet war om natten någon sniö kommin. Elliest och betygass, at Swen Twillingh hadhe nya skor på sigh och smala klackar, men brodheren Bengt hadhe gamla skor och således fast påståår at twillingarna hafwa smöret stulit, hwilket dhe med båthen fört hafwa öfwer siöön och dhet samma opburit i skougen und[er] [fol.141r] Kougstad och nedhersatt dhet undher en rotha dher Kougstemännens folk, som bodhskapen acthade hafwa dhet om wahren igiänfunnit qwarliggiandhess uthj bällian, allenast widh pass 1/2 skålpund smör. Straxt effter Mattes Larsson miste smöret hadhe han ginnast misstankar till Bengt och Swen Twillingh, men dhe hotade honom, at dhe skola fara illa medh Mattes och trugadhe dher ofwanpå förlickningh af honom, dherföre Mattes togh räddhågan till sig och gaff dhem 2 r.d:r. Swen Twillingh nekar aldeless till tiufnaden och påståår at Mattz kan aldrigh honom öfwertyga. Så emädhan Swen Twillingh från tiufnadhen medh sin förrymbde brodher ej undhleda kan, och Mattes fattar stora mjsstankar till Swen Twillingh smöret stulit, dy påladhes honom aff rätten dher ifrån sigh laglighen med edhgiärdzmän befrija effter 19 cap. Tinghmåhl b. och 9 cap. Tiuf. b. L.L. Emädhan han i Altssen inga kunne fåå, dy förunthes honom dilation att skaffa sigh uthi Hackåhs, dher han nu tillhålless.

Den 12 octob. 1667 trädde åther på Hackåhs laga tingh desse parter för rätten, då Swen Twillingh högeligen procederade emot Mattes Larsson, aldrigh kunna öfwertyga honom stulit hanss smör. Mattes swaradhe sigh så grant kunna see fählen effter hanss skooklackar, ath dhe woro smala, men Bengtz bredhare. Då Twillingen gaf sposkt till answar, om han då sågh om 3 cronor sutto undher skooklackarna med. Swen Twilling af rätten alfwarlighen förmahntess,

A:o 1667 den 28 septemb. då laga tingh höltz medh allmogen af Altssens tinglagh, klagadhe Mathes Larson i Blekåsen dhet han för 3 åhr sådan, nembl. a:o 1664, hafwer bortmist 2 wågor smör som kostar 4 r.d:r liggiandhe i härbärgen i en bällia, hwilken han nu som då gienast tillägger Swen Twillingh och hans brodher Bengt stulit hafwa. Helst emädan han medh andhra godha män hafwa strax om mårgonen mer[ckt] fiätten effter dhem, dher dhe från härberget nedher till siöhn gått hafwa till båthen och grannerligen synths wägen effter dhem, dy dhet war om natten någon sniö kommin. Elliest och betygass, at Swen Twillingh hadhe nya skor på sigh och smala klackar, men brodheren Bengt hadhe gamla skor och således fast påståår at twillingarna hafwa smöret stulit, hwilket dhe med båthen fört hafwa öfwer siöön och dhet samma opburit i

skougen und[er] [fol.141r] Kougstad och nedhersatt dhet undher en rotha dher Kougstemänners folk, som bodhskapen acthade hafwa dhet om wahren igiänfunnit qwarliggiandhess uthj bällian, allenast widh pass 1/2 skålpund smör. Straxt effter Mattes Larsson miste smöret hadhe han ginnast misstankar till Bengt och Swen Twillingh, men dhe hotade honom, at dhe skola fara illa medh Mattes och trugadhe dher ofwanpå förlickningh af honom, dherföre Mattes togh räddhågan till sig och gaff dhem 2 r.d:r. Swen Twillingh nekar aldeless till tiufnaden och påståår at Mattz kan aldrih honom öfwertyga. Så emädhan Swen Twillingh från tiufnadhen medh sin förrymbde brodher ej undhleda kan, och Mattes fattar stora mjsstankar till Swen Twillingh smöret stulit, dy påladhes honom aff rätten dher ifrån sigh laglighen med edhgiärdzmän befrija effter 19 cap. Tinghmåhl b. och 9 cap. Tiuf. b. L.L. Emädhan han i Altssen inga kunne fåå, dy förunthes honom dilation att skaffa sigh uthi Hackåhs, dher han nu tillhållless.

Effter sakenss noga öfwerwägandhe pröfwadhe rätten skiäligt att Stor Oluf Pehrson i Nächstadh skall förpflichtadt wara, at effter sitt giordhe contract medh Hanss Hansson i Billstadh restituera honom 3 skrinnor höö medh fordherlighastt uthan någon wijdare drögzmåhl, hwar medh dhe sädhan skola wara åthskilde.

Ting 19 februari 1668

Källa: Jämtlands domsagas häradsrätts arkiv, vol A I:6, fol. 184r-185v, ÖLA Lagrättsmän Olof Pehrsson j Nächstad,

2. Sammaledes och Håkan Bengtson Ryttare, född i Smolandh, tillståår och bekänner sig hafwa haftt lägersmåhl medh kohnan Karin Salmons d:r född i Nächstadh av oächta sängh, och aflat med henne barn, hwilket föddes 14 dagar effter Kyndermässä, och war itt piltebarn, så emedhan ingen den andra begiera till ächta, dy saakfältes Håkan effter 3 cap. Gifft. b. Till 5 d:r s.m:t. Sammaledes och kohnan till 5 d:r s.m:t. Födha och skiöta barnet effter lagh och 18 cap. Ärfdebalcken. Oppå Hackåss tingh a:o 1669 lofwadhe desse taga hwar andra till ächta.

9. Månss Jönsson i Håff, bewilliandes fasta och dombreff på sin gård Nächstadh i Hakåss s:n af 2ó tunl:d. Alldenstundh hans köp å samma jordh ähr lagligen opbudit och lagståndit, och ingen det i medler tijdh af nästom frändher hafwer der på klandrat. Men för den andre halfwa \gården/ 2ó tunl:d skahl Månss Jönsson den ålderstegne mannen Per Olufson i Nächstadh till sine dödhe dagar försöria.

Ting 12-13 november 1668

Källa: Jämtlands domsagas häradsrätts arkiv, vol A I:6, fol. 232v-235r, ÖLA
Lagrättsmän Olof Pehrsson j Nächstad,

2. Sammaledes tillstår och ryttaren Anders Wallringh hafwa haft lägersmåhl medh Ingebor Olufzd:r i Nächstadh och aflat tillhopa barn, hwilket föddes för 12 weckor sedhan. Ehuruwähl Ingebor föregifwer dett Wallringh hafuer lofwat sigh ächtenskap, men han aldeles neekar sådant ej fullborda will. Frågades Anders om han haar eller weet någon annan för sigh, sade nej, sammaledes och kohnan. Saakfältes effter 3 cap. Gifftem. b. och kohnan till 5 d s.m:t, och föda barnet effter 18 cap. Ärfd. b.di

Ting den 15 april 1669

Källa: Jämtlands domsagas häradsrätts arkiv, vol A I:7, fol. 19r-25r, ÖLA
Jfr protokollet i den renoverade domboken i Svea Hovrätt, Advokatfiskalens arkiv (Gävleborgs län) vol. E XI e:3150 fol. 635-641, där datum anges till 15 april.

Lagrättsmän Olof Pehrsson j Nächstad,

2. Samma dato klagade Oluff Persson i Nächta att forleden d. 23 junij 1668, nathen emoth midtsommarsdagen hafwa tiufwar uplåst hans herbre. Der utstullit päningar 20 r.d:r, 3 st plåtar, och i kopparmynt 2 r.d:r, item 4ó r.d:r, ähre 8ó r.d:r, summan i pänningar 28 r.d:r. 2Ó aln toback, een sölf:r skedh om 1 r.d:r 12 skil; en sölf ringh, een sijda fläsk och et kiöt lår, wägandess till hopa en wågh. När han om midtsommarsdagz morgon tijth kom till herbe[r]get, war döhr och låss hwarcken brutin, eller det ringaste sönder, uthan stodh öpen och nyklarna om nathen woro burne och satte på döre gåt[et]. Hwar till Oluff Padersson fullkombligen tilläger sin ryttare Anders Wallringh som på bem:te nyckelknipa hade sin källarenyck[el], och emedan han satt qwar på nyckelknipan woro päningarne behållne uthi herbe[r]get, men sedan den war tädantagit uthi hans frånwaro, woro päningarne bortstullne, samt om afftonen såtho nycklarna in i stugun, och Wallringen[z] källarnyckel satt och på knipan, men om morgonen war källarnyckelen dädan tagin af låass[--] uthi Wallringz stugu fönster, men nyckelknipan om natten inburin, som sathe woro på dörrgåthen, och förmener tiufwen hafwa ingådt igenom en fönsterlucka i gamblestugun och sedan i farstugun och in i stugan och nyklarna uthtagit, helst emedan förstugu dören war stängdt, kunde tiufwen der ej inkomma, uthan fönsterluckan war öpen om morgonen som tillförende war stängd, och när sonen Hans Oloffson, om midtsommarsdagz morgon inkom hoss Wallringen och klagade sigh mist sine p:g:r, då kiällarnyckelen lågh uthi fönstret aflöst ifrån dhe andre nycklarne, swarade Wallringen, deth ähr illa att i har mist päningarne, siändes ytterligare, iagh har warit uthi i natt twäne ressor och

lindrät naturen (som dagen för intett drucken war, och lichwäll såå många gånger uth gådt) men intett hafwa hördt af någon ting, dhetz sama och nu Wallringen inför räthen tillstår, warit twenne reessor uth om nathen, men eenständigt nekar till tiu[f]naden, ej heller det ringaste afweta hwilcken som päningar stullit hafwer. Wallringen föregifwa hafwa lösse källarenyckelen af knipan om måndagz morgonen och klippan lefererat till Grubb Lucia som en wett willingh ähr, [fol.20r] hwillecken till deta nekar. Straxt effter bekiände han anorledes, nemel. Då han lösse nyckelen ifrån knipan, satte sielfff knipan på dörrgåthen, fines såledess i detta tweetaligt. Men Pehr Oluffsson enständigt påståår, nycklarna hängde i stugun om afftonen då källarenyckelen war och på knipan, men om morgonen war han tädan lösser, ligiandes i Wallringz fenster men knipan lichewäll i stugun på samma rum insatter. Håkan Bengtsson Ryttare, Wallringz camerath bekänner sigh ingångit in till Stoor Olofz stugun, och uthtagit nyckelen knipan, söndagen före midsommarsdagen, men intet burit dhemtill backa, uthan lembnat dhem hooss Andersz Wallringh, sedan gångit hem till sitt qwarther, som straxt hooss ähr i samma by, sedan han en kahna öhl hooss honom uth drukit haf:r. Joen Nilsson i Billstadh och hans hustru Brijta Hansdotter förekallades och tillspordz bekiäna hwilcke ordh dhe hafwa hördt af Håkan Bengtssonz ryttarens kohna, Karin Salmonsdr, betyga att bem:te Karin hafwer förledin höst kommit tijt till hånne och warit druckin, och uppå theeras tillfrågan så sagdt, att päningarne lågo under gällfwet uthi Håkans stugu i Måns Hägz gårdh dher han logerade, huar uthi hon och bekände hafwa sin dhel der uthi, att ehrlägia uthi böthes päningar för lägersmählet medh bem:te ryttare Håkan.

Förehades fördenskull bem:te kohna, hwill nu necka till, men Joen Nielsson och hustru Brita med edh sådant ehr hålla willia, att hustru Brita tallade medh kohnan i fäähusset, dher dhe bägie allena woro och Joen Nilsson stodh uthanför dören och hörde på bem:te Kärstins bekänelse. Då och warit mycket drucken, och siungit desse ordh, och sprungit om golfwet, han wille och hon torde, i denna natth etc. Hååkans huus werdh Måns Oloffsson Hägg betygar, att när han fick hörre rychtet om tiufnaden i Nächstä och kohnans mun wara uth spridt, åstundade han gärna wetta om det skulle wara saningh med eller ej. Hafwer alltså uthi Hååkans frånwaro gångit i hans stugu, och ransackade om der skulle wara något håhl i golfwet under söndagen [sängen, enl. renov. domboken]. Då fann han der sammastädes ett hohl i golfwet medh asspelöf öfwertächt, fruchtade [fol.20v] han att ryttaren skulle kunna merckia att han warit tijt, ransackade han alltså intet wijdare, uthan medh stor bäfwande gick der ifrån så att håret riste på hans hufwudh. Des uthan berättar Måns H[ä]gh, att fönstret som sitter för Hååkans stugu som han sielf insatt hafwer, warit på den tijden omrördt, o[ch] befann då spijcken wara nederwijcken, och när hans lilla son skulle sagdt till Hååkan, see fänstret ähr löst, då han swarat, hwadh kommer dig widh din behl hundh. Måns Jönsson i Nächstä refererar effter sins hustrus

bekiänelsse, warit oppe bem:te nath, och effter sin man som borte war, wäntat att han koma. Då hon hört buller neder på ängiet. Då hon sågh wadh det wara skulle, sågh hon dher stodh twänne karlar, men intett wijste hwilckadhe woro. Elisabet Oluffzdothor i Nächstä och Karin Joens dother betyga då dhe woro i fölie medh rytarens Johan Låfwe[n]s hustru, Karin Åkes d:r till kyrkian. Då han sagt, att ryttarna Wallringh och Håkan inga päningar hafwa, men lichwäll wetta hwar dhe ähre och intett willia giöra Stor Oluff så godt, att dhe willia bekiänna för honom. Berättandes och att fläsket skulle wara sunnan siöhn opätitt, som Låfwe[n]s Karin för dhem i wägen bekiändt, såsom och att när det war opätit, hafwa de burit beenen af fläsket tillbaka, och widjorne[?] som hängde på fläksijdan, och ett rödt bandh, bundit tillhopa och kastadt dhet för Olofz i Nähstادتz gårdh och herbe[r]ges wägg honom till despect. Desse hustrur betyga och att Låfwens Karin har sagdt att ryttarne Carl Erichsson på Åssen och Lill Joen Joensson i Wijken hafwa opätit fläsket, men icke \Wallringen/ och Håkan. Hustru Karin Åkesd:r efterskickadess och tillspordes om hon desse ordh för hustrurna bekändt hafwer. Dertill hon sigh eij unddraga kan, uthan deth hördt af sin ma[n] ryttare Johan Låfwen, till hwilcket Johan nu alldeles neckar och eij deth ringaste af wetta, eij annat wetta medh desse ryttare än som ähra och godt som allmogen och om dhem det samma bewitna, der före dhe frijkalladess. Ryttern Håkan Benktsson bekiände widh sacken medh honom agerades oppå allfwarssam förmaningh, och högeligen förplichtade alldeles oskyldigh wara till denne tiufnaden, och således icke hafwa behoff att bekänna på någon annan, och omsijer sättia sigh uthi sticket.[fol.21r]

Hustrun Karin Jonasdothor berättade deth Håkan hafwer sagdt hooss henne uthi hennes stugu, sigh fuller wetta hwilcken som har tagit päningarne af Stor Oloff, huartill Håkan nu neckar sållunda sagdt, sigh fuller hafwa inbillningh till någon, men icke kan lägga någon fullkombligen medh skäll der till. Oppå denne ransackningh fästade ryttarne Anders Wallringh och Håkan Bengtsson i lagh att skafwa sig 12 beskedelige dannemähn, 6 boofaste män och 6 af rytarne att lagl. Sigh afwäria, wara frij för den tiufnadt Stoor Oloff i Nächta dhem till lagat hafwer. Sålunda att dhe hwarcken stullit hafwa, eller deth ringaste wetta någon som peningar och fläsket stullit, så som och ingen inbillningh hafwa till någon, men dher dhe sådant försumma att effterkomma, så känes dhe till hufudsacken och tiufnaden.

3. Sama dagh klagade Stoor Oloff Pehrsson i Nächstä, att någon ryttare hafwa honom ö:rfallit uthi sin egen gårdh med hugh och slagh, förledin d. 19 martij 1669. Nembl. Anders Wallringh här först hooss honom in komit och fordrat några wågar höö af sin räntha, som resterade till 3 wågar, huilcke Oloff lofwade honom tillställa, men då ginast eij kuna förskaffwa. Gick så Wallringen ther ifrån till Oluff Häggz gårdh, och under wägen dragit sin wäria och skrijkat, deth Wallringen nu neckar till. På en stundh der effter kommer Wallringen

medh sin cameratee Håkan Bengtsson Ryttare, hwillcken hade en yxa b[äran]des under armen. Då Håkan tilltalde Oloff huar före Wallringen ej får uth sin räntha. Då han swarade, du skulle deth få, föruthan deth som befallningzman förbuditt hafwer, till cronones sachörens ehrlägiande, hwar på Håkan swarade, du skall giffwa deth uth för ähn iagh går aff gården, wijssandes honom yxan, den han med hammaren i näfwen skackade, gå[en]ns in på Oloff, och Oloff måste gå backlängies, fattandes uthi en hagastör, att afwäria sikh, men intet slag af uxan undhfångit. Kastandes omsijder stören ifrån sikh, ärnandes gå in i stugun. Widh samma tillfälle kom ryttaren Joen Låfwen gåendes (som säger sikh undrat på sine camrater som så länge drögde hoos StorOluff) fattandes StorOluff i håret på broon, och slog honom backlänges öf:r ända. Då hans hustru och dotther uthkomboo och skillde dhem åth. Imedlertijd har Oloff [fol.21v] gådt på gården, då en aff ryttarne har slagit Oluff med en stör back i nacken så att han swijmade och föll i markcken der han låg en stundh, men wiste intett huillcken af ryttarne som deth gjorde. Då Oluff om sijder fickz medh, lågh en stöör brede wid honom, den han optogh och slo Johen den Lofwen 2 slängiar öf:r axlen, men Johan säger fådt eett slagh öfwer hufwudett, som Per Joensson i Wähle betyger, hafwa en lijthen swulnadt fram i pannan. Då Oloffz hustru komit sägandes till Johan Låfwen, gåå hem till din hustru, och försee henne och dine små barn, då Anders Wallringh slagit henne medh wärian en blådnat öf:r ryggen, som Erich Torgutsson i Sane och Anders Mickelsson haar besedt, hafwa en blånat. Deth Wallringen neckar till, ej afwetta, om han har slagit hene eller ej. Omsijder skulle dhe förlijkas, då Håkan gångit till wedlijret, derest Oluff Persson och hans söner Pähr och Oloff woro inne och badh dhem lägja sikh ifrån stöorne, hwillcket dhe gjorde, men Pähr hade yxan och hugit medh, då Håkan sade till honom andra gången, lägh bort din yxa, swarade Pehr, iagh skall huga weedh. Då Håkan medh sin yxa slagit på Päderss yxa först 2:ne resor så att skafftet bräcktes, men tridie slaget träffat på hammaren, hwillcket Håkan tillstår, såsom och att Håkan gångit in i wedhlijdret och huggitt kringh om sikh medh yxan, och råckat Oluff Pärsson på munnen, på underläppen och undersijden klyfwen läppen itu, doch nu igengrodt och synes effter ett ärr. Då sonnen Per Oloffsson och en pijga hafwer tagit yxan af Håkan och kastadt henne ifrån sikh. Då Håkan åther igen tagit och gådt på gården, der et torrwedzlass stodh, och kastadt af weden. Då Håkan råkat Pehr på skarpbenet så att ärret ähn synes länghsädt effter benet. Håkan sedan har sprungit omkringh på gården säijandes, hade iagh 2 camrater till migh så flink som iagh, skulle det blifwa en marknat i dagh. Håkan dessuthan slagit Oluff Pärsson medh yxhammaren en slängh emellan axlarne, så att en syllma ähr opswullin och blodd rissmat, som lenzmann Joen Joensson och cap. Harder sedt hafwa betyga, till hwillcket Håkan neckar, men ingen af dhee andra ryttare hadhe hafft yxan än Håkan Bengtsson allena. Uthi detta hamblandet hafwer Johan Låfwen gådt till Oloff Persson på gården, och medh Anders Wallringhs

wärja stungit Oloff i bröstb[e]net, doch icke någon stor skada skedt, uthan som corporalen Per Nillsson bewittnar warit littet blådt och ett litett hohl på skinet på [fol.22r] bröstbennet, och hade eij råkat på benet. Hade fuller skedt större skada deth Johan Lofwen sikh eij undraga kan. Andre dagen hafwer ländzman effter Olufz begäran tijt skickat Anders Michelsson och Erich Torrgutsson att syhna huru passerat war. Då dhe funo 3 hugg huggne i porten medh yxan och ett hugh opføre stugudören, och ett opför fönstret uthan före. Till detta nekar Håkan, men ingen anan brukat yxan än han. Dy synes att han dher ifrån eij undhkomma kan. Öfwer dette procedere ähre inge wittnen till finnandes, uthan sönnerna som slagzmåhlet bijwistat och ryttarnes egen bekännelsse. Johan Lofwen klagar der emot att Oluff har slagit sikh 2:ne slängiar som förr är bekänt, och Oluff tillstår. Sedan föregifwer Håkan att Oluffz sönnerna hafwa sikh slagit tvenne slängiar medh een stöör baak i nacken, men ingen har honom syndt, eij heller sönnerna så hårdt kunde necka till, der till medh och Wallringen fådt någre slängiar af denn, så att händerne ähre sönderrefne aff stöörarne, som än synes på högerhanden ett såår, och något hamblader på wä[n]ster handen, som igengrodt ähr, och hans swärdzbalia ähr af sönnerna [sö]nderslagen, deth dhe eij heller sikh unddraga kunna slagit emoth, då dhe öfwerfallne woro. Rytterne tillfrågades, i synnerheet Anders Wallringh om han icke widh wredesmodh hafwer tijt gångit, andra gången till StorOloff. Då han hade medh sikh Håkan Bengtsson, som yxan hade medh sikh? Huar till han neckar, föregifwandes till dhen ändan tagit Håkan medh sikh, att wara som ett wittne till det swar han skulle få af Oloff på den sedell han bekommit hafwer af munsterskrifwaren Hans Larsson, om Oluff den betalla will eller eij, då Oluff och hans sönnerna (som rytterne föregifwa) hafwa öf:rfallit sikh medh onyttigh munbruuk och skällsordh, och sedan först slagit [dhem medh ...?, hwar till Oluff och Pehr neeka först slagit] till, uthan som förbem:te ähr Håkan och Johan Lofwen först dhem öfwerfallitt. Inga wittnen hafwa [dh]er öf:r warit uthan som de sielfwe tillstå och bekiänna. Eij eller något legofolk i gården fans, allenast sönnerna och dottren medh bondens hustru, som i denne saaken eij wittna kunna, allenast en [u]ngh pijga, som eij war medh i begynsle då pärlamäntet skedde. Nämnden tillfrågades. [fol.22v] om denne Stor Oloff Pehrsson i Nächst är någon oroligh eller op[ro]risk man? Då derpå swarades honom ingen argzman wara, uthan gåfwo honom ett godt lofordh, wara en sachtmodigh man. Men rytterna der emot så undertijden wara oprorisk och gemenligast uthi bygdelaget medh bandeskap och swordom illa sikh förehålla. Detta ährendet lades till denne ringa rättens ennfaldige öfwerwägande och betiänkiande, att ehuruwäll på båda sijdor inge wi[tt]nen ähre till finnandes hwar på sachen kan stödias, doch lichwäll, emedan något haat ähr emellan werden Oluff Persson och rytterne Anders Wallringh och Håkan Bengtsson opvuxitt, som 1668 berychtade ähre, aff Oloff Pärsson stulit aff honom till 30 r.d:r päningar och werde, hwilcken saak ähnnu eij slutin ähr, uthan henger i

rätta och dessuthan gångit till wärden och fordrat sitt resterande fouragie. Då han det ej straxt bekommit, kommit åter tijt andre resan, hafwandes medh sigh sin camrat Håkan Bengtsson, som bahr en yxa under armen, och sedermera Johan Låfwen effter kommit, att tillse, huru medh camraterne tillstodh, pröfwas aff nämnden wara ett upsäteligt wärck, warföre kunde tolffmän ej wäria dhem anorlunda wara tijt gångne ähn att giöra Oloff Pährsson och hans söner skada effter deth 8 cap. Edzörezbalckens innehålldh. Uthan rättthen ehrkäna Anders Wallringh med sine cammerather Håkan Bengtsson och Johan Låffwen straffwerdighe edzöret hafwa bruttit effter deth 8, 1:sta och 35 cap. Edzöresballcken L.L. Hwadh hugh dhe sedan der emot hafwa undhfångit, wari allt ogillt effter deth 6 cap. ejusdem titu[li] och sedan målsäganderne för sin sweda och wärck förlijka. Inga päningemedell fines hooss desse ryttare, uthan bahra kroppen. Hvarföre remitteres först denne ransackningh och domb underdåhn ödmiukeligast til den högloflige Kongl. Hoffrättens höghwijsse resolution och betänkiande. Häröf:r ähr ankommen Kongl. Hoffrättens resolution så lydande: Utij Pehr Brahe greffwe till Wisingzborgh etc Salvo tit. Een ransackning och doomb ifrån Haakååss tingelagh uthi Jemp[te]landh öf:er \Anders/ Wallring, Håkan Bengtsson och Johan Låfwen som beskylldes [fol.23r] hafwa begådt edzöresbrutt uppå Oluff Persson i Nächst, hwar med berättas sålunda wara tillgångit. Anders går först till Oluff, och fordrar af honom någon rest, och som han den icke så snart bekommer tager han andra gången medh sigh Håkan, och effteråth kommer Johan Lofwen, hwilcka alla slår och illa handtera Oluff och hans hustru, gifwandes dhem åthskillige såår och blodhwijthe, så och rycker dhem i håret, som aff sielffwe ransackningen ähr till att see och förnimma. Resolutio. Anders, Håkan och Johan skolle bötha effter lagh, för blodh såhr och blodhwijthe, samt håardragh. Jembwäll sedan för denne excess Anders och Håkan huardera plichta med f[e]mb gattulopp och Johan med fyra gattulopp. Oppå den Kongl. Hoffrättens wägnar Pähr Brahe Arfvid Ifvarsson E. Gyldenbringh

15. Ehuruwäll Hägg Måns Olufsson i Nächst ähr å förra tinget aff sine missgynnareangifwen, lika som han skulle wara förahren uthi trulldomswässende, härflytande aff ett lijtet knytte, som Måns för 16 ähr sedan, medan han en ungh dreng och ej till sine ähr kommen war, deth samma undhfångit aff en wijdfahring, Fiohlkaggen ben:d, för ett snusstobakzhuuss, medh föliande påminnelse, att när han skulle gå till skogz effter fogel, hafwa detta på sigh, och då han fogelen blifwit warsse, läggia nedh bössan och handtskorne och hwärfwa [fouglen] medh sin omgångh, och i medler tijdh lässa 3 ressor Fader wår. Sedan skulle han få skiuta så många fouglar, som i werfningen woro. Måns bekänner fuller sådant effter Fiolkaggens ordh enn gångh hafwa pröfwat på berörde sätt, men ej för honom lyckades, uthan alt fåfängdt. Derföre oplöste han bem:te knytte, hwar uti war ett ruttit

bäfwersgälldh, med korss öf:rsydt, hwilcket han har kastatt i ellden. Dett samma han och, uthi sin ungdom, haar af oförståndh länt en qwinnespersson som skulle ståå till rätta medh sin lägersman, men hon deth eij emottogh, uthan tillbaka sändt med Mallin Jonasd:r i Nächstadh, som då gifter war, hwillcka aff andres ingifwande sådant nu om sijder honom oprögd. Lichwäll och emedan samptel. tollffmähn som gemehne allmogen denne Måns Oloffsson ett godt lofoordh och wittnessbördh om sitt ährlige förehållande medhdehlla, intet något straffwerdigt hafwa hördt om honom, sedan han till sine åhr kommen war, undantagandes detta, han uthi sin oförståndige ungdoms åhr sigh förseedt hafwer, dhet honom mycket till hiertat gåhr, wara så uthförder. Hwarföre kännes Måns Oloffsson för detta sitt förseenda tillwither, skall derföre exemplariter androm till warnagel straffwas. Men för deth han uthi sin unghdom sigh förseedt hafwer, och missbrukat Fader währ, remiteres han till hans wördigheet prowesten, att afwachta der öfwer sin resolution.

[I det renskrivna protokollet i den renoverade domboken har slutet på ovanstående paragraf följande lydelse :]

Hwarföre kännes Måns Olufsson för detta wijtesmåhlet alldeles frij. Och huilken som [hono]m häreffter, något för detta sitt förseende tillwijtat, skall derföhre exemplariter androm till wahnagel straffas. Men för deth han uthi sin unghdom sigh förseedt hafwer och missbrukat Fader währ, remitteres han till hans wördigheet prowesten, att afwachta der öfwer sin resolution.

Ting den 5 och 6 november 1669

Källa: Jämtlands domsagas häradsrätts arkiv, vol A I:7, fol. 84r-88v, ÖLA Lagrättsmän Olof Pehrsson j Nächstad,

14. Eruru wäll rätten mände d. 15 aprilis 1669 påläggias Anders Wallringh och den förrymbde Håkan Bengtsson, att frija sigh eij stullit Stoor Oluff i Nächstadz saaker, som ransachningen uthwijser, hwillcken Wallringh nu eij heller någon sig förskaffat, dy gaffz honom än wijdare dilation till näste laga tingh, då han skall comparera.

Extraordinarie ting 31 februari 1670

Källa: Jämtlands domsagas häradsrätts arkiv, vol A I:7, fol. 136v-139r, ÖLA. lagrättsmän Oloff Jonsson i Nächstadh

1. Effter tingzransachningens innehåll af d. 15 aprilis 1669 och dher på ankombne höglofl. Kongl. Håffrättens domb, saakfälltes desse ryttare för blodhsåår, blodhwijthe och håårdragh nembl: Johan Lofwen för håådrag och störsläng à 3 marker effter 13 cap. Sår.b. L.L. jempte för ett stick med wärian på Stoor Olufz i Nächstad bröstbeen 3 marker. Summan 9 marker s.m:tt.

Nock effter höglöfl. Kongl. Håfrättens resolution för [fol.137r] begångne excess plichta 4 gånger gattulop, hwillke æstimeras effter högwelb:ne h:r gouverneurens ankombne resolution på h:r befallningzmans förfrågan, effter ryttarna tillbiuda päningar för gattuloppet à 8 d:r s.m:tt för hwartera, belöper på Johan Lofwen 32 d:r s.m:t, till dhe 9 marker. Blifwa till hoopa 34 d:r 8 öre s.m:tt. Desse päninge bötter uthlofwade Johan Lofwen erlægia aff sin ryttareränttapro a:o 1670, med sine bönder eij skulle hafwa att bescaffwa.

2. Anders Wallringh för en blånad 3 marker, effter 13 cap. dito titulo. Nock för femb gattulop, låfwade han päningar erlægia till Gregorj marknad, 8 d:r. Belöper 40 d:r 3 marker s.m:tt. Hwar och icke han päningar bekommer då plichte med för be:te 5 gattulop.

3) Håkan Bengtsson Ryttare skall plichta för det han haar huggit Stoor Oloff Persson i Nächstad uti underläppen 6 marker s.m:tt effter 10 cap. Sårmb. med willja. L.L. Nock för det Håkan kastadt Pähr Oloffson på skennbenet ett blodhsåår 6 marker effter berörde cap. Nock en yxhammarslängh 3 marker s.m:tt effter 13 cap. dito titulo. Item för 5 gattulop à 8 d:r, belöper summan 43 d:r 24 öre s.m:tt. Denne Håkan uthlofwade och fuller päningarne erlægia till Gregorj marknad, men dher han eij effterkommer, då plichte med förberörde straff. Men för det Håkan från compagniet rymbt haf:r sedan saken war inhändigat uti den höglöflige Kongl. Håfrätten och sedan generallmunsterskrifware ähr af högh. wälb:ne h:r Carl Siöbladh förrättat, men Håkan warit borta, remiteres till wälb:ne h:r öffwerstens disposition. Desslijkes och så den konnan [H]åkan andra resan lägrat och lofwat echtenskapp, hwar på det wördige prästerskapet dhem sedermera troloffwat, remiteres till venerandum ministerium. [fol.137v]

Ting 7 april 1673

Källa: Svea Hovrätt, Advokatfiskalens arkiv, vol. E XI e: 3155 (Gävleborgs län), fol. 682v – 683v. RA.

Lagrättsmän Oloff Jonsson i Nächstadh

Ting 19 oktober 1674

Källa: Svea Hovrätt, Advokatfiskalens arkiv, vol. E XI e: 3156 (Gävleborgs län), fol. 749r – 751v. RA.

Nämndemän Måns Jönson i Nächststa

15. Peder Andersson i Skiede kiärade til Oluf Pedersson i Nächstadh om dhe 23 r.d:r han för sin part i Sahlomslägden hafwer til honom och hans broder lill Oluf betalt, emedan samma lägde blef honom oppå sidst hålden laga ting uthj Owijken den 23 octobris 1673 ifrån dömbdt, och effter Kongl. Maj:ttz

uthgångne placat och ordningh om cronoägors förminskande underlagdt cronogårdens lägdor, som regementzpredikanten, wördigh h:r Samuel Huss nu åboor, effter samma lägde innom dess råå och ägor belägen ähr och ifrån cronhemmanet omistandes, som be:te domb bredare uthwijsar. Altså afsade och dömbde nämnden i föllie af förelässne 12 cap. Jord.b. L.L. effter Oluf sin såld ej hemmuhla kunde, skall betahla till be:de Peder Andersson samma 23 r.d:r och sedan sökie sin fångesman igen det bäste han kan och gitter.

Ting 12 februari 1675

Källa: Svea Hovrätt, Advokatfiskalens arkiv, vol. E XI e: 3157, fol. 556r – 556v. RA.

Nämndemän Oluf Persson i Nächststa

3. Capitein manhaftig Andreas Harder anklagade Måns Jönsson i Nächststa för dhet han på bägges dheras änggh hafwa honom med hugg och slagh öfwerfallit. Men Måns föregifwer intet här till wara lagligen stämbd, ej heller wore witnen på någonthera sidan tilstüdes, uthan hafwe ingifwit och insinuerat skrifftelige witnesbörder af olijka förstånd, lijkwist af een [fol.556v] persohn bägge underskrefne. Fördenskuld detta ährende remitteres til näste tingh och pålades af rätten hafwa sine wittnen tilstüdes, om i medlertijdh ej någon förlijkningh parterna emillan skee kan.

Ting 5 juli 1675

Källa: Svea Hovrätt, Advokatfiskalens arkiv, vol. E XI e: 3157, fol. 568v – 569v. RA.

Nämndemän Oluf Persson i Nächststa

6. Effterskrefne persohner bekände och tilstodo för rätten att wara skyldige til fältskiärens mest:r Oluf Lorentz Wullffz hustru, h. Barbro Isaacsdotter, för resterande läkiarelöhn. Nembl:
Oluf Pehrsson i Nächststa 11 r.d:r, Jöran Månsson eller Hans Månsson i Fäste 8 r.d:r 1: 8 skill., Pehr Andersson i Skede 2 r.d:r, Erich Olufsson i Sahlom 20 r.d:r. Noch ophögningh på 10 r.d:r à 4 öre s.m:tt 3 ort 8 skill. Jonas Hansson i Giärde 6 r.d:r in specie, Anders Nilsson i Giärde för bägge sina systrar, Elisabet och Karin Nilsdöttrar à 9 r.d:r, halfparten til hösten och resten til Kyndersmessa at betahla 18 r.d:r, helst emedan han och sitter på dheras jord, och dessuthan tillförne a:o 1674 uthlåfwadt för dhem betahla, som h. Anna Danielsdotters attest af den 7 aprilis sidstledin uthwijsar. För Ingebor i Blädängen betahlar ländzman Jacob Hansson til hösten 6 r.d:r och Pehr Jonsson ibid. 8 r.d:r. Anders i Nächststa til hösten 7 r.d:r och Pehr Jonsson i Skede 2 r.d:r, hwilke penningar dhe godwilligen uthlåfwade betahla til hösten. Hwar och icke dhe sin låfwen

effterkomma, remitteras saken under execution.

Ting 7 oktober 1675

Källa: Svea Hovrätt, Advokatfiskalen Gävleborgs län, E XI e:3157 fol 571r – 572r, RA.

Nämndemän Oluf Persson i Nächststa

3. Lars Persson i Nächststa som stämbder ähr af ländzman Jacob Hansson att witna i een tiufsaak, och eij kommit tilstädes, saakfältes effter 33 cap. Tingmåla b. L.L. 3 marker sölf:r m:tt. [fol.571v]

Ting 10 april 1677

Källa: Svea Hovrätt, Advokatfiskalen Gävleborgs län, EXIe:3160 fol 586r – 587v, RA.

Nämndeman Pehr Olufsson i Nächststa

Ting 6 mars 1678

Källa: Jämtlands domsagas häradsrätts arkiv, vol. A I:8, fol. 32v – 35, ÖLA.
Nämndemän Oluf Persson i Nächststa

Ting 24 och 25 oktober 1678

Källa: Jämtlands domsagas häradsrätts arkiv, vol. A I:8, fol. 56r – 63r, ÖLA.
Nämndeman Pehr Olufsson i Nächststa

Ting 14 juni 1679

Källa: Jämtlands domsagas häradsrätts arkiv, vol. A I:8, fol. 142v – 145, ÖLA.
Nämndeman Pehr Olufsson i Nächststa

1. Cronones länssman \i Hackåås/ Erich Olufsson \i Sahlom/ angifwer det Oluf Persson i Nächststa, Oluf Olufsson ibidem en drängh, och Oluf Jonsson i Olstad hafwer a:o 1677 \något effter/ fiendens infall fasttagit studenten Lars [Lorenz] Olufsson \sedan han har undslupit aresten hoos ryttmest. Kyhn i Lockne sochn och begifwit sigh dher ifrån öf:r skogen til Nääs sochn, der han haar fått uthj en bååt och rodt upför siön Nächstten till Dödre by i Nääs sochn, dher han råkade/ desse 3 persohner hwilke togo wahra på honom och förde honom tillbaka på hans bååt til Rogsta by. Oluf Olufsson \och Oluf Jonsson/ hafwa gåt \opp i gården/ til fienden dhe danske och honom angifwit. När dragonerne kommo uhr gården Rogsta honom \att/ fasttaga, då hafwer Lorentz \imedlertijd bedt Oluf Persson gå \uhr båten/ på landet. När han fick see dragounerne hafwer han/ utskutit båten och tagit flychten [fol.143r] till bååt och rodt dhet mäste han förmådde. Då dragounerne hafwa skutit effter honom på siön \men intet skåt träffade/. Een bössa hafwer Oluf Olufsson lembnadt i båten, som Lorentz togh

med sigh, sampt något af det prowiantt som dhe ärnade woro, föra til dhe danske. Hafwer derföre Lorentz rodt öfwer siön ofwan för Tunwågen, dher han båten qvarsatte och tog sin flycht öfwer skogen til Hafre by i Medelpadh. För denne tijden tilhåller Lorentz i Hernösandh, och ähr på denne orten eij stadder. Cronones ländsman Erich Olufsson angaf när han war i Nääs sochnstuga, hafwer han urgerat på trumslagaren Christen Carlsson [lucka] skulle för si[n] mohrs, h. Ingridz, hemman i Fåker skiutza, som andra landzinbyggare, hafwer Christen swaradt, h:s excell:tz generalen och generalmajoren hafwa tagit sig frij för skiutzningh och inbördes tunga. Jag achtar icke befallningsmans befallningh, hwilket sochenskrifwaren Nils Andersson, länssman Erich Olufsson och Oluf Persson i Månstad hördt hafwa, med flera, som til stedes wooro. Imedlertijd förblifwer befallningzman wid sin förrige uthgifne befallningh att trumslagaren blifwer för sin persohn allenast frij för hwar fieride skiutzningh af hemmanet, det öfrige så sware modren före. [fol.143v]